

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19149/2022
14.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Попадић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжјб 8/22 од 14.07.2022. године, у седници одржаној 14.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжјб 8/22 од 14.07.2022. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Рјб 36/21 од 06.12.2021. године одбијен је приговор предлагача АА и ББ на решење јавног бележника Ане Петровић из ... бр. ОПУ: ...-2021 од 01.09.2021. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гжјб 8/22 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о

парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку меродавна је вредност коју је странка - предлагач означила у иницијалном акту, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса.

У иницијалном акту у овом поступку -приговору на решење јавног бележника, није означена вредност спора, нити је то учињено у даљем току поступка. За иницијални акт није одмерена и наплаћена судска такса, нити је одређена такса на првостепену и другостепену одлуку. У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр.28/94, ... 106/15), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о поступку по приговору на решење јавног извршитеља у коме се као вредност предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић